

Hellen Rinell
637 Shinsaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 109.

Göteborg den 13 maj 1960.

Käraste min lillasyster!

Å du inte klok? Har du alla barna hos dej, då detta brev kommer fram? Eller kanske lite senare. Det var förfärligt roligt. Det låter riktigt platt att säga så. För det är väl något mycket mer. Och denna Dodo! vad använder hon för starka ord? Hon har väl inga som täcker känslorna.

Dom måtte väl bara inte "ta dö" på morfar, som är lite klen!!!

Så ska du ha tack för brev nr 114, som jag fick den 9 ds. Det kom den morron som Lisa var här. Jag läste det inte, men jag berättade det mest väsentliga. En del visste hon genom folk i Upsala, som du skriver till. Men detta om den väldiga buketter Holmquistar, som ni skulle få, det visste hon förstås inte. Lisa var alltså här för Kvinnoförbundets årshögtid och höll ett mycket uppkattat och innehållsrikt föredrag. Hon kom söndag middag och for hem nästa dag kl. 12.10. Både hon och David hade varit i Borås från fredagen och på måndag återförenades dom i Herrljunga f.v.b. Söndagskvällen var Lisa och jag bjudna till Svärds. Anna-Lisa var nämligen i stan och gjorde sällskap med Lisa på måndag. Marta Oddestad och hennes mamma samt Gunborg Grundström var också hos S:s. Och det var ju så trevligt. Måndag morron kom Svea Johansson med båt från England och hälsade på mej ett par timmar onsdag förmiddag. Hon hade varit i E. på en skrårkurs. Svea är nämligen läroverksadjunkt i ett läroverk för vuxna. Det sa Stig. Hon är timlärare och har tyska och engelska och kanske det var något mer. Hon var ju så glad åt sin uppgift. Och det kan man förstå. Efter detta kommer hon väl inte så ofta till Gbg. Svärds har ju inte fått någon lägenhet utan dom får nog flytta till Väsbys med hela sitt bohag. Det har sagts något om att man skulle kanske kunna skaffa en lägenhet i Upsala. Stig ska resa halva tiden och sitta i Stockholm halva tiden. Han är ju anställd såsom något slags inre missionens arbetare, alltså samfundets eget studiearbete och inte Frikyrkliga Studieförbundet. Lisa talade om att hon före sin resa häråt hade lämnat in sitt material i etnografi till docent Lagercrantz. När hon kom hem ringde han, sedan han läst igenom det och sa att hon fick t r e betyg på det. Det är ju fantastiskt! Så har hon 1 betyg för sin religionshistoria, vilket alltså blir 4. Återstår franskan som alltså kräver 2 betyg. Och av det jobbet har hon redan avverkat en del. Om hon inte blir sjuk eller något annat störande kommer i vägen, så är hon nog färdig till jul. Tre terminer alltså. Hon har hyrt en stuga i Borås-trakten, där hon skall vara f. o. m. den 6 juli och sommaren ut. Den blir inte ledig förr. David flyger från Torslanda den 24 juni. Och under de följande 2 veckorna ska Lisa vara i flickornas stuga. Så där ska läsas och skogsvandras. David ville fira de 3 betygen på kondis. Men Lisa vågade inte för paratyfus, som dom har gott om i U. Här om dan var det över 120 fall.

I tisdags, den 10 ds, skickade jag in till Baptistmissionen f. v. b. till Oscar Rinell kr. 500:- och bad dom meddela kassören ovannämnda fältet om inbetalningen. Jag uttalade också den förhoppningen att pengar fanns i eran kassa. Det var väl en fin påminnelse om att dom skulle skicka pengar om ni inga hade!

Inte alla har det så roligt som ni. Pastor Carl Wannbergs äldsta dotter körde i studenten här om dan. Så vitt jag förstår är hon en duktig flicka. Det säjs att hon hakade upp sej på engelskan och ändå har hon varit i England en sommar. Men det är synn om dessa predikantbarn, som rätt som det är ska byta skolor och miljö och kamrater. Eftersom hon klarade skrivningarna och ingen anade att hon skulle köra i mantan, så måste det vara något som har med nervositet eller andra störningar att göra. Calle Wannberg ligger på sjukhus i Sundsvall, där dom bor, för lungkatarr och med en sänka på 105 eller 110, vilket det nu var. Det är inte heller sådant som hjälper Anna-Lena då hon har att tänka på sin framtid. Det är hemsakt synn om dom alla. Detta får du inte skriva om till Sverige. Det kommer nog ut ändå, men man behöver ju inte bidra till det. Jag hörde också att Wannberg hade fått 2 timmars permission från sjukhuset för att ta emot sin flicka vid skolan. Usch så hemsakt!

Medan jag kommer ihåg det! Vi tittade på alla japanska kort jag har, när Svea

var här. Och jag visar med förtjusning det där fotot på söndagskolbarnen, som ni använde som jul- & nyårskort, där dom ser ut som djupt försänkta i bön. Och Svea vart så tagen av det så jag gav henne det. Men hon ville inte ta emot det, då hon inte var säker på att jag kunde få ett annat. Jag lovade att jag skulle nog kunna ordna den saken. Så det kan du ju notera och ordna, då barnen har rest Ingen brådska. - Tack ska du ha för låne-löftet! Så småningom ska jag sälja några premieobligationer och betala. Men jag väntar ett par dragningar. Snart tror jag att du "ordnar" olyckor, för att visa hur bra du klarar dej från dom. Men akta dej du! - Vägde du den cocos, som var i plåtburken? 650 gram skulle det vara. - Säg Oscar att jag vill inte ha något tack i form av "rader" från honom för "rosorna"! Varför ska du lasta på honom sånt?

I förra brevet sa jag att jag skulle berätta om ett möte på studentkåren om ni n u har tid och sans att läsa det. Det var söndagen den 24/4. Förste inledare var en svart - kanske mulatt - från Västafrika. Han är Oslo-studenternas stipendiat och studerar vid universitetet i Oslo. Han fick utresetillstånd av SA:s

myndigheter. Men när han kom till gränsen, så blev han ändå stoppad där. Det var 3 amerikanska studenter, som fick in honom i en liten folksvagen, och smugglade honom över gränsen. Han höll ett mycket fint och diskret föredrag sa dom. Det var förstas på engelska. F.o.m. SA-representanten tyckte att det var fint. Det handlade visst om SA:s historia. Så kom Gunnar Helander upp. Han är ju inte så försynt Bl. a. läste han något ut en tidskrift, som han sedan angrep. Så sträckte han fram opuset till Per Engdahl och sa: Här har du, så kan du se om jag läst rätt. Sedan dundrade ju han på väldeliga. Efter honom skulle Engdahl upp. En herre på mellan 30 & 40 år begärde ordet och sa ungefär så här; sedan han presenterat honom som nazismens företrädare under kriget: Jag föreslår att E. iche får tillfälle le att tala här. Det är ett renlighetskrav att förbjuda honom yttra sej. Så gick han ut åtföljd av ett 50-tal studenter. Dom begärde att vi alla skulle gå med. Men det gjorde vi inte, för han var ju ändå inbjuden, för att saken skulle få belysning från 2 håll. När E. slutat kom dom 50 in igen. Så vart det diskussion Bl. a. var det en jude som önskade att E. skulle ha stått vid någon av Hitlers massgravar och funderat på om möjligen far, mor, syskon, man eller hustru eller hans barn fanns med där. Det gjorde ett starkt intryck på oss vanliga människor.

Skickat med tillhörande marginaler

14/5 60

deulga